

Η ΠΡΩΤΗ ΜΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ
Ο Λεωνίδας

Κείμενο: Φίλιππος Μανδηλαράς
Επιμέλεια κειμένου: Ράνια Ζωΐδη
Εικονογράφηση: Ναταλία Καπατσούλια
Διόρθωση: Αντωνία Κίλεσσοπούλου

© 2010, Εκδόσεις Κυριάκος Παπαδόπουλος Α.Ε., Φίλιππος Μανδηλαράς

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Καποδιστρίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής, τηλ: 210 2816134
e-mail: info@epbooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
Μασσαλίας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ: 210 3615334

www.epbooks.gr

ISBN 978-960-484-158-5

Η πρώτη μου Ιστορία

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΑΝΔΗΛΑΡΑΣ

Ο Λεωνίδας

Εικονογράφηση
Ναταλία Καπατσούλια

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Στη Σπάρτη ανδρώθηκε, έγινε βασιλιάς,
ποτέ δε χάρισε στους Πέρσες ένα κλαδί ελιάς.
Η ώρα του σαν ήρθε μ' αυτούς ν' αναμετρηθεί,
κόστος δεν υπολόγισε, μα ούτε τη ζωή.
Το όνομά του γράφτηκε λαμπρό στην Ιστορία,
στις Θερμοπύλες θυσιάστηκε για την ελευθερία.

Ποιος είναι;

Τον τρίτο γιο του βασιλιά Αναξανδρίδα,
από την όψη, τη θωριά, τον είπαν Λεωνίδα.
Σαν όλους τους Σπαρτιάτες, έγινε πολεμιστής.
Επίμονο τον έλεγαν, ήταν αγωνιστής.

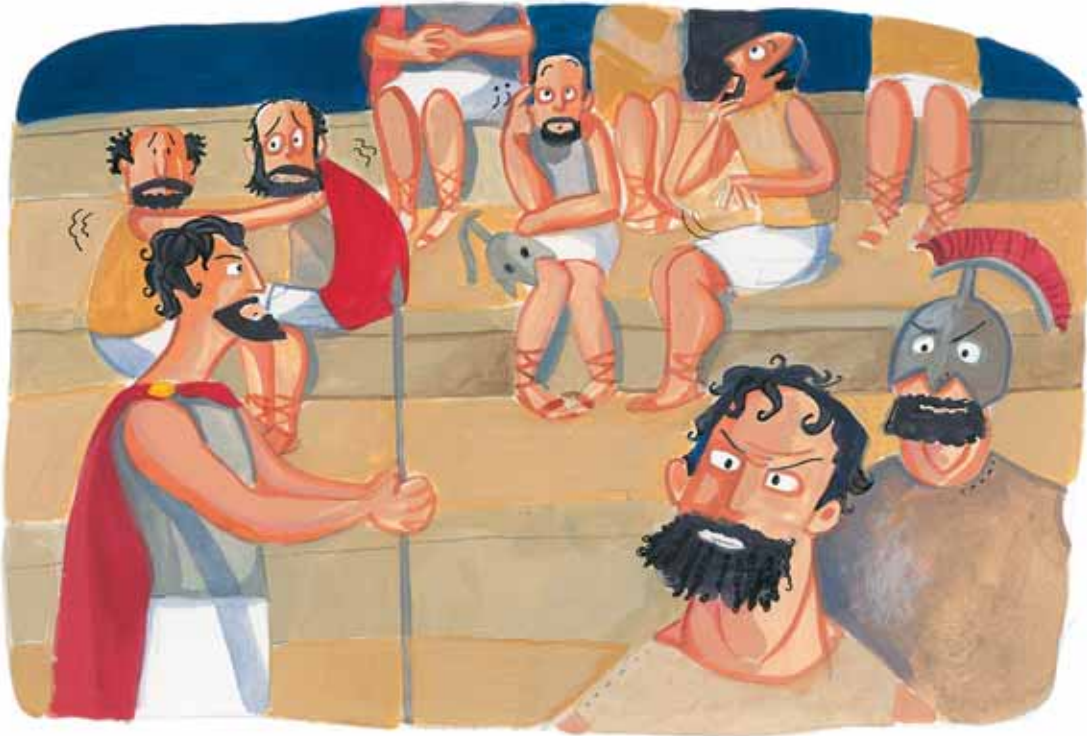
Σαν ήρθε ο καιρός του κι έγινε βασιλιάς,
μια είδηση του έφερε ο παγερός βοριάς.
Οι Πέρσες, λέει, ετοιμάζανε τρανό στρατό
και στην Ελλάδα έρχονταν μ' ένα μοναδικό σκοπό:
τις πόλεις μία μία θέλαν να κατακτήσουν,
ελεύθερα οι Έλληνες να μην ξαναμιλήσουν.

Ανήσυχος ο Λεωνίδας, χρησμό ζητά να πάρει,
τον άκουσε και χλώμιασε, μα είναι παλικάρι.

Ή η πόλη της Σπάρτης απ' το χάρτη θα σβηστεί
ή το βασιλιά της θα χάσει και θ' αναστηθεί.

Στην Κόρινθο αμέσως συμβούλιο συγκαλεί,
τις πόλεις τις ελληνικές μία μία τις καλεί.
Κάποιες ήταν πρόθυμες στους Πέρσες να παραδοθούν,
κάποιες είπαν πως το σκέφτονται, θα δουν.
Κάποιες, τέλος, είχαν αποφασίσει
για την πατρίδα να πολεμήσουν, κι όποιος ζήσει.

Στο μεταξύ ο περσικός στρατός με τα στοιχεία της φύσης πολεμούσε,
διώρυγες άνοιγε, τη θάλασσα μαστίγωνε γιατί λυσομανούσε.
Γύρισε όμως ο καιρός και πέρασε στις Θράκης τη μεριά,
το δρόμο για το νότο παίρνει ο στρατός με σιγουριά.
Διακόσιες χιλιάδες λέγανε πως ήταν οπλίτες κι ιππικό,
το βασιλιά τον Ξέρξη είχανε στην κεφαλή για αρχηγό.

Όταν μάθανε οι Έλληνες τον αριθμό,
σκέφτηκαν να κλειστούνε πίσω απ' τον Ισθμό.
Ο Λεωνίδας τότε μίλησε με θάρρος και με πάθος
και σ' όλους έδειξε ευθύς πως κάνουν μέγα λάθος.

Τους Πέρσες δε φοβήθηκα, ούτε θα φοβηθώ,
δε θα δειλιάσω μπρος στο στράτευμα, ούτε στον αριθμό.
Στις Θερμοπύλες σκέφτομαι να τους συναντήσω,
στο απόρθητο στενό ενέδρα να τους στήσω.
Γιατί στη μάχη προτιμώ την πόλη μου να υπερασπίζομαι
παρά να στέκομαι δειλός δίχως να αγωνίζομαι!

Έτσι, στο Λεωνίδα δώσανε του στρατού την ηγεσία,
στα λόγια του θαυμάσανε το θάρρος και την αυτοθυσία.